

ATATÜRK KÜLTÜR, DİL VE TARİH YÜKSEK KURUMU
TÜRK TARİH KURUMU YAYINLARI
VI. Dizi - Sayı: 4^b

FERİDUN NAFİZ UZLUK

TOPLU MAKALELER

II. CİLT

MEVLÂNÂ, MEVLEVİLİK VE TÜRK DİLİ

Hazırlayanlar

Prof. Dr. Ahmet ACIDUMAN

Prof. Dr. Berna ARDA

Prof. Dr. Ayten ALTINTAŞ

ANKARA, 2017

Anadolu'da Türk Mutasavvıfları

SULTAN VELED

I^{10, 11}

Abdülhalim Çelebi Efendi Hazretlerine ithaf

Sultan Veled, Türklerin lahutî eda mutasavvıfı; *Mesnevî-i Şerîf* mübdii cenab-ı Mevlânâ'nın büyük oğludur.

Anadolu'nun mühim merkezlerinden birisi Larende (Karaman)'de, ilim ve faziletle muhat bir dairede gözlerini açtı (623 H-1226 M).

Seçukîlerin en revnakdar ve şerefli demlerini yaşadığı büyük Alâe'd-dîn zamanında Konya'yı, büyük babası Sultânü'l-Ulemâ, pederi Mevlânâ ile teşrif ettiler.

Selçuk payitahtının beyaz kemerli, mozaik kaplı kubbe-lerinin dekorlarını aksettiren billur gibi şeffaf ve berrak sulu havuzları etrafında, tasavvuf cereyanlarını idare eden babasından, o devrin maruf âlimlerinden tahsil ile fitri olan zekâ ve istidadı inkişaf etti.

Malumatını, Suriye'nin ve Şam'ın meşhur üstatlarının kürsüleri karşısında tamamladı.

¹⁰ *Millî Mecmua*, 21 Şubat 1340 [21 Şubat 1924], Yıl: I, S. 9, s. 140-142.

¹¹ Hekim Şifâî mahlasıyla yazılmıştır.

Babası Mevlânâ gibi o da fakih ve müderris idi.¹² Bir asra yaklaşan bereketli ömrünü Mevlevî tarikatının esaslarını kurmak, *Mesnevî-i Şerîf* nüshalarını çoğaltmak, mesnevihanlar, tam manasıyla kâmil ve âlim insanlar yetiştirmekle geçirdi.

O, Mevla'sına ve Mevlânâ'sına cidden âşıktı. İddia edeceğim ki 90 senelik hayatının mühim bir kısmını *Mesnevî*'deki muzıl (complex) ve muğlak beyitlerin, nüktelelerin tefsirine hasretti.

İbtidânâme, *Rebâbnâme*, *İntihânâme* diye anılan mesnevileri bu şerhlerden, Mevlevîliğin büyük şahsiyetlerinin hayatlarından bahseder.

On üçüncü asr-ı miladînin şayan-ı tetkik bir siması Sultan Veled'in eserleri mütalaa edilirse büyük bir mutasavvıf ve kıymetli bir âlim olduğu anlaşılır. Sultan Veled'in âlem-i tasavvufa en mühim hizmeti ise, üstadı ve pederi cenab-ı Mevlânâ'nın, tabiiyyat hadiselerinden mülhem fikirlerle tezyin ve tasvir ettiği tasavvufî efkâr ve mülâhazatını, maharet ve kudret-i tame ile neşir ve tamim etmiştir.

Hatta diyeceğim ki, kurun-ı ulanın üstad-ı zivekâr ve muallim-i evveli Aristo (Aristote)'yu nasıl İbn-i Rüşd, bu meşhur İslam tabip ve filozofu şerh ve izah etmiş ise, Mevlânâ'nın efkârını sultan Veled tafsil ve teşrih etmiştir. Mevlânâ'nın efkâr ve eş'arı, ancak Sultan Veled'in kitaplarında vazıh bir şekil almıştır.

Mesela *Rebâbnâme* ismindeki eserinin sonuna ilave ettiği iki yüze yakın Türkçe şiirleri içerisinde şu beyitler, bu fikrimizi teyit ve tekit eden kıymetli delillerdir:

¹² Mevlânâ ve oğlu Sultan Veled Hanefî fukahasıdır. *Kitâbu'l-Cevâhiri'l-Muzîe fî Tabakâti'l-Hanefiyye* ve *Tacu'd-dâr* isimli tabakât-ı Hanefiyye kitaplarında ve *Mevzû'âtü'l-'Ulûm*'da mukayyet ve musarrahtır.

*Mevlânâ'dır evliyâ kutbı bilenin
Ta kim ol buyur dese anı kalanın*

*Tengri'den rahmetdir anın sözleri
Körler okursa açıla gözleri*

*Kangı kişi bu sözden yol vara
Tengri anın murâdını yanına vere*

*Mevlânâ gibi cihânda olmadı
Ancılayın kimse Hakk'dan tolmadı*

*Ol güneşdir evliyalar yıldızı
Dükeline ol degirir avruzi*

*Tengri'den her bir kişi bahşîş bulur
Hâsslarının bahşîşi ayruksı olur*

*Bahşîşi kim Hakk virdi Mevlânâ'ya
Anı ne yoksula virdi ne baya*

*Siz anı benim gözümle görünüz
Anın esrârını benden sorunuz*

*Ben diyim sözler ki kimse dimesi
Ben virem ta'am ki kimse yimesi¹³*

Bu günkü lehçe-i beyanımızın mazisini gösteren şu beyitlerin delalet ettiği mana, Mevlânâ'yı ve Mevleviliği öğrenmek, tetkik etmek arzusunda olanlara, kendi eserlerinin tetebbuu lüzumunu anlatmaktadır.

¹³ İmlasını muhafaza ederek yazdığım şu beyitler, Gelibolulu Derviş Mustafa el-Mevlevî'nin (1015) senesinde istinsah ettiği *Rebâbnâme*'dendir. Bu nüsha Üsküdar'daki Selim Ağa Kütüphanesi'nde 197 numarada mukayyettir. Cenab-ı Mevlânâ'nın, Sultan Veled'in, *Menâkıb* sahibi Eflâkî Dede'nin Türkçe eş'arını-bu bahiste cidden mütebahhir-fazıl muhterem Veled Çelebi Efendi bir kaç ay sonra tetebbuat-ı lugaviyye ve lisaniyye ilavesiyle neşreceklerdir. Geçenlerde aldığım lütufnamelerindeki tebşirâtı, Türk diliyle ve Türkçenin ilk devirdeki şiiirlerine-bittabi Anadolu'da-arzukeş zevata bu emel-i ulvi ve ilmîyi, müjdelemekle bahtiyarım.

Filhakika, müşarünileyh, kendi zamanında geçen bütün vakıaları, bütün şe'nleri tam bir sıhhat ve sadakatle tespit etmiştir. Hâlâ bugün bile aynı hararet ve aynı cuşişle vicdanları işgal eden, münakaşa olunan Şems ve Mevlânâ'nın samimi dostluğundan, Şems'in akıbetinden, birçok heyecanlı vakıattan, hissiyatının esiri olmadan bahsedebilmiştir. Bunlar, Sultan Veled'in ne kadar me'sûr düşündüğüne, hususiyle kıvr-ı di-mağ hücreleri neşcinin çok asil olduğuna delalet eder.

Hazret-i Veled-diğer mutasavvıflar gibi-en mümeyyiz vasıfı (karakteri), halkçı (demokrat) ve insancı (hümanist) olmasıdır. Zaten mutasavvıflar, hekimlere çok benzerler.¹⁴ Mevzuları insanlardır. Birisi onun normal, diğeri marazi (patolojik) cihazlarını tetkik eder.

Sultan Veled, üç mesnevisi, Maârif isimli mensur kitabından başka büyük divanındaki Arapça, Farsça, Türkçe hatta Rumca lisanıyla yazılmış şiirler, gazeller, ilahi ve enfüsi, kutsi sanihalarında, şefkat ve merhamet hissiyle çarpan bir kalbin terennümatını duyarız.

Altıncı asr-ı hicrinin sonlarına doğru vücuda getirdiği divanında (690-1293) büyük bir sevgi ile bağlı olduğu Türk Konya, hükümdarlara, sultanlara, vezirlere, ahilere Küçük Asya'nın şirin ve sevimli şehirlerine hitap eden methiyeler, kasideler ne kadar fazla...

İşte ben onlardan bir tanesini, çok sevdiği Konyalıları sena eden bir gaelini de bu münasevetle takdim ediyorum.¹⁵

¹⁴ Tıbbın muhtelif şubeleri arasında emraz-ı akliye ve tababet-i ruhiye mütehassısları bazı ruhi hastalıklarda-mesela isteri ve psikopatinin muhtelif şekillerinde-ispenceyari devalarla beraber daha ziyade telkin, ikna, itimat kudretlerine müracaat ederler. Beşere iyilik, hayır, saadet, huzur vadeden mutasavvıfları, telkinkâr irşatlarıyla bu nokta-i nazardan, emraz-ı akliye mütehassısı psychiatre'lara benzetiyorum.

¹⁵ Konya'da intişar eden *Halk Gazetesi*'nin 11 Temmuz 1923 tarihli nü-

Eski şairlerin milletine ve memleketlerine derin bir muhabbet beslediklerini göstermesi itibarıyla ciddi haiz-i ehemmiyettir.

ای مردم قونیه بدانید / که زاده شما ز شهر جانید
چون لائۀ آن هاست این شهر / مرغان زمانرا نمائید
پرواز کنید چون همایان / در خلقت و خلق چون همایند
چون حشر کنند شهرها را / بر جمله شهرها راوند
چی شهر که هر یکی ازین کوی / در قیت و قدر صد جمانید
هستید زر تمام هر یک / چی زر که هزار کج و کانید
مخصوص بر حمت الهیه / محفوظ ز کج شایکانید
در بند کی خدا فریدید / بی چتر شهان جاودانید
دارید جنان پاک و روشن / باحور روانه در جنانید
از خرد و بزرگ اولیاید / از پیر و جوان همه شهانید
دیدى لظراز شالشانی / افسوس و غین که بی نشانید
گفتست ولد که والدمن / می داد خبر که جمله آنید

Mealên Türkçesi:

Konyalılar, âlem-i ervahtan doğduğunuzu biliniz. Bu şehir evet o hümanın lanesidir. Zamane mürganına benzemezsiniz. Şehbalınızla fezaı namütenahide uçunuz. Yaradılıştta, ahlakta mübareksiniz.

hasında müşarünileyhin, Konya şehrine ait bir methiyesini "Sultan Veled ve Konya" serlevhasıyla Feridun Nafiz neşretmişti.

Şehirleri haşır etseler onların hepsine ruhsuz olursunuz ya Rab! Bu nasıl bir şehir ki her mahallesi yüz cihan kadar ve kıymetindedir Konyalılar, her birerleriniz ayarı tam altınsınız. Oh, altın ne bin hazine-i gayb, bin kân ve fezailsiniz. Allah'ın nur-ı rahmetine mazhar, Hüda vergisi hazinelerden nasibe-darsınız. Evet, surette bu arz-ı sufliden, nasutdarsınız. Haiz-i hayr-ı esrar ve sıfatta mülkünden, âlem-i ulyadânsınız.

Ta geriye kullukta biricik, saraysız, otağsız padişahları-sınız. Temiz, pak, ruşen kalbiniz var. Ruhani hurilerle cennette-siniz. Küçüğünüz, büyüğünüz evliya gibidir. Genciniz, ihtiyarı-nız şahlar gibidir. Kendinizden bir nişanıma gördünüz, heyhat aldandınız, binişansınız (yani kendini var zannetme, sen yok-sun o vardır-lâ mevcûd illâ huve-cümle-i tasavvufiyyesine işa-ret).

Veled, babam söylemişti, Konyalılar siz osunuz (Cenab-ı Mevlânâ'nın Konya'yı veliler şehri, burada oturanların en iyi insanlar olduğunu ifade eden cümlesine işarettir).

Çok sade bir eda ile yazılan şu gazel, ulvi teşbihleri, halk-çılık fikirleriyle ne kadar cazip ve ne kadar parlaktır.

Beşeriyet kurun-ı vustanın istibdat ve esaret zincirleri al-tında inlerken, hürriyet-i fikriye, hürriyet-i vicdaniyenin taraf-tar ve takdirkârı Sultan Veled, onlara ne kadar samimi hitap ediyor, onları ne kadar yüksek, ali ve ulvi görüyor...

Muhitindeki insanların tennuru, yükselmesi için, onlara, kendi dilleriyle nasihatte bulunması, tasavvufi akidelerini yaz-ması çok manidardır.

İnsanları bulunduğu asrın telakki ve zihniyeti ile değil, bir filozof gibi beşerin bütün müsavisinden münezzeh bir mevki-i ulviden temaşa eden mutasavvıf şair, yalnız âdemoğlunun bü-yüklüğünü ilahi sesiyle terennüm eden bir mürşit mi idi? Oh hayır, neyin rebabın latif nağmeleri arasında ayini icra edilen, erkânında, adabında, mensuplarının giyinişlerinde, hatta dü-

şünüşlerinde çok ince bir zarafet gizli olan Mevlevilik, onun muayyen bir sistem için icap eden bütün teşkilat ve tesisat fikirlerine malik olduğunu ispat eder. Pederi namına tesis ettiği Mevlevi tarikatının İslam medeniyetine, Türk harsına, şiir, sanat, fen cihetiyle ifa ettiği hizmet, hakikaten parlaktır.¹⁶ Ağuşunda Türklüğün en yüce âlimlerini saklayan, en kıymetli sanatkârlarını yetiştiren Mevlevihanelerde, bu şiir ve sanat ocaklarında Sultan Veled'in yaktığı ilk ateşin harareti yok mu?

Üsküdar, 11 Şubat 1924

II¹⁷

Büyük mutasavvıf Sultan Veled'in tahsil ve manevi terbiyesinde, Sultanu'l-Ulemâ, Seyyid Burhâne'd-dîn, Mevlânâ, Şems-i Tebrîzî, Hüsâme'd-dîn Çelebi, Salâhe'd-dîn Zerkûb, Kerîme'd-dîn gibi Mevleviler ve İslamlarca hürmete şayan ali şahısların feyz-i tesiri olmuştur.

Zekâ ve istikbalini pekiyi takdir eden mürşit ve üstadı Mevlânâ, oğlu için medreselerinin duvarına kendi eliyle şu iba-

¹⁶ Mevlevi mensubiyeti arasında yetişen diniyyat uleması, şair ve edipleri bildiren menabi, tezkireler ve menkıbevi eserlerdir.-Benim isimlerini topladığım ve kısm-ı azamını gördüğüm bu kitapların adedi otuzdan fazladır-Mesca ve kafilede neşr-i kadimin en parlak numunesi Şeyh Sakıb'ın *Sefîne-i Nefîse-i Mevlevîyye*'si Gâlib Dede'nin samimi dostu ve nedimi şair Esrâr'ın *Tezkire*'si, en zengin malumatı ihtiva eden eserlerdendir. Esrâr'ın vefatından sonra gelen Mevlevi şairlerini, genç üdebamızdan İhsan Mahvi Bey toplamaktadır. Gayretini takdir ediyorum. Türk sanayiinefisesi hakkında esaslı ve ilmî vukufunu neşrettiği makalelerinden öğrendiğimiz Şahabeddin Bey, Türk sanat-ı nefise âlemine layemut mimari abideler, çok güzel peyzaj ve minyatür hediye eden mimar, nakkaş ve ressamı, en nefis yazıyla güzel divanlar, temiz ve zarif kitaplar yazan hattatları etüt etmektedirler. Kendilerine muvaffakiyet temenni ederim. Âciz, mesleğim dâhilinde bulunan hekimleri, cihan tababeti içerisinde tecrübeye, müşahedeye, istinaden yazılan kıymetli eserleriyle mümtaz bir mevkiin sahibi Mevlevi etibbasını, hayat ve asarını tetkik ile uğraşıyorum. Bu travaylar intişar ederse, ilim âlemince meçhul birçok hakikatler tavazzuh edecek, bazı müşküller halledilmiş olacaktır. H.Ş.

¹⁷ Millî Mecmua, 20 Mart 1340 [20 Mart 1924], Yıl: I, S. 11, s. 166-168.

reyi yazmıştı. "بهاءالدين مانیکبختست خوش زیست و خوش میرد" = Bizim Bahâ'e'd-dîn güzel tâli'lidir. İyi yaşadı ve hoş ölür." Mutaassıp muhitinin nahak hücumlarına maruz kalan Mevlânâ'nın ve fikirlerinin har müdafii ve sadık naşiri, pederine perestiş ve hürmet ederdi.

Suriye'de bulunan Şems'e, *Mesnevî* sahibinin iştihak ve tahassürle dolu davetnamesini götüren Sultan Veled'i, Tebrizli şeyhin rikâbında Konya'ya kadar yayan buluyoruz.

Necd'in ve Anadolu'nun en tûvana ve gürbüz atları yedekte geldiği hâlde "شاه سوار بنده سوار چکونه باشد" = Şah binmiş ben-de süvari nasıl olur?" diye itizar etmiş ve pederinin aziz dostu, şu necip oğlun asalet-i ruhiye ve terbiyesine hayran olmuştu. Sultan Veled, bu tevazuunu Mevleviliğin tesisi anlarında izhar etmişti. Yarım asır Konya'yı ve bütün Anadolu ve hatta İslami Asya'yı, bir güneş gibi nur ve ziyasıyla ışıklandıran hararet veren Mevlânâ üful ettiği zaman, birçok zevat, başlarında Çelebi Hüsâme'd-dîn olduğu hâlde, pederinin seririne cülusunu Sultan Veled'den niyaz ettiler.

Babasının hatırasına pek ziyade hürmetkâr mutasavvıf, o makama Mevlânâ'nın mürit ve haliyyesini daha layık gördü. Konya Ahi reisinin mahdumu Çelebi Hüsâme'd-dîn'in elini ilk öpen o idi. Asrının namdar âlimi tam 11 sene bir derviş gibi Çelebi'ye hizmette, yardımda bulundu. *Mesnevî-i Şerîf*'in ilk "karii",¹⁸ pirin kutsi ilhamlarını vecdle okuyan Sultan Veled'di.

Mevleviliğin vahdet, saffet ve nezahetini bu güne kadar niçin ve nasıl muhafaza ettiğini bu misal pek bariz bir şekilde göstermektedir.

¹⁸ Eslafımız tarafından "Mağz-ı Kur'ân" diye hürmet edilen *Mesnevî-i Şerîf* merasimle okunur. İstanbul ve Anadolu camilerinde hayır sahipleri tarafından maaşlar tahsis edilerek "mesnevihanlar" intihap edilirmiş. Mevlevi tekkelelerinde şeyhler mukarrer ve müfessir, *Mesnevî*'yi bülend bir seda ile okuyan da "karre"dir.

Hüsâme'd-dîn Çelebi'nin "müsâfir-i kabr=683" tarihindeki vefatı üzerine serir-i tasavvufu bizzat Sultan Veled işgal etti.¹⁹

Hazret-i Veled, Konya'daki Mevlânâ dergâhı yakınında-bugün maalesef harap olmuş-"Medrese-i Velediyye" ile Selçuk payitahtının Karata'î gir ve diğer muhteşem medreselerinde genç ilim heveskârlarına pederi gibi tedarisatta bulunmuştur.

Yedinci asır iptidalarında Konya'da yazılmış Farsça ve Arapça, Türkçe birçok kıymetli telifatın sonlarında gördüğümüz imzalandaki "Veled" kelimesi Sultan Veled'in arifler sınıfindan kesretli bir tebaaya hâkim olduğunu ispat eder.

Müşarünileyh dâhil olduğu bütün ilim ve ulema meclislerinde daima riyaset mevkiinde bulunmuş, büyük babası gibi o da asrının "Sultânu'l-Ulemâ'sı" makamını işgal etmişti.

Selçuk inkırazı üzerinde coşan kan dalgalarını, siyasi cereyanları ehemmiyetle takip eden cenab-ı Veled medeni büyük şehirlere hücum eden Tatar ordularına karşı keyaset ve idaresinde en metin bir kale yapmıştır.

Daha o tarihlerde çoğalmaya başlayan Mevlevihaneler ve sonraki Mevlevi tekkeleri de daima katliamlara mani olmuşlardır.

İlhanîler sarayının müverrihi Tabip Reşîde'd-dîn Amasya'da darüşşifa yapacak kadar umumi sıhhate alakadar, Olcayto Muhammed Hüdâbende'ye, *Rebâbnâme*'nin ithaf edildiğini kaydediyor.

Rebâbnâme müellifi *İbtidânâme*'sinin mukaddimesindeki-babam gibi divan ve mesnevi tertip ettim. Çünkü o bana "انت اشبه الناس بي خلقاً و خلقاً = Gerek simaca ve gerek ahlakça insanla-

¹⁹ Hüsâme'd-dîn Çelebi'nin makamını dergâhında bugün tarikatçı Dede Efendi işgal eder, "Çelebi Efendi" Sultan Veled'in postunda oturur.

rın bana en ziyade benzeyeni sensin" ifadelerine rağmen biz onu, altıncı asr-ı hicri ortalarına doğru vefat eden Sultânü'l-Ulemâ'nın daha müttekâmil ve zihayat bir temsili olarak kabul edebiliriz.

Zira halkı irşat etmek, uyandırmak için vaaz ve nasihat etmez idi. Eserleri ise talimi (didactique)'dir. Hatta Farsça şiirleri, Türkçe şiirlere çok yakındır. Sultan Veled'in büyük pederine benzeyişi "Mendel Gregor" veraset kanunlarının en tabii bir şeklidir.

Sultan Veled, Mevlevilik nüfuzunun yayıldığını, mühim merkezlerde Mevlevihaneler açıldığını görmekle memnundu.

O şimdi irşattan, tedristen boş kalan vakitlerinde, nadir ve yitık hastalıklarda müşahedelerini toplayan âlim bir seririyatçı (clinicien) gibi, uzun hayatında gördüğü en heyecanlı, en mühim vaka ve hadiselerin ânât ve safahatını kitaplarına geçirmekle meşguldü.

Kıymetli ve sehl-i mümteni eserleri, beyaz saçlarla örtülü dimağından sünûh etmişti. Mutahhara Sultan, Şeref Sultan isimli iki kızı, Ulu Ârif, Âbid, Vâcid, Zâhid isimlerindeki oğullarının terbiye ve tahsillerine çok itina etmiş, kerimeleri, yedinci asrın maruf ilim simalarından olan hanım sultanlardan, asil ailelerden birçok kadınların reise-i efkârı olmuşlardı.

Büyük mahdumu Ulu Ârif Çelebi ise Mevlânâ gibi hassas ruhnevez, garami şiirler terennüm eden nezih, pak bir şairdir.²⁰

Çocuklarını, ailesini ve bütün beşeri saf bir muhabbetle seven Sultan Veled ihtiyarlığın uzviyette yaptığı afet ve ilti-

²⁰ Ulu Ârif Çelebi, eski tezkirenüvisler ile yeni edebiyat tarihi mütevagıllarının nazar-ı dikkatini celp edememiş refik-i ilhan bir şairdir. Onun füsunkâr şiirlerinde Mevlânâ'nın garami tesirleri vardır. İstanbul Mevlevi tekkelerinin ancak birisinde gördüğüm *Divan*'ı en ruhnevez mısraları terennüm eden bir mecmua-i ihtisasattır.

haplarla hayatının son demlerini yaşıyordu. (Bunun bir üremi "urémie" olması çok muhtemeldir). Mevlânâ'nın, *Mesnevî*'nin daha ilk mısralarında uzak düştüğünden, ayrıldığından şikâyet ettiği âleme kavuşturacak ölüm, onun için bir müjde değil mi idi?

Bir asırlık mürşidin muhiti, hicran ve firkatle ağlarken, ihtiyar sufi şu mısralarla adeta sevincini bağıyordu:

امشب شب آنست که بینم شادی

دریایم از خودی خود آرادی

Fakat umumi tasallüb-i şerâyin (artériosclérose), nihayet tasavvuf şehinşahının fani dünya sarayına gözlerini ebediyen kapattı.

Mevlânâ'nın vefatını, ilmi ve irşadı kudretiyle taviz eden Sultan Veled'in irtihali Konyalıları, Mevlevi mensuplarını çok mahzun etti. Gözyaşları arasında cenaze namazını, vasiyeti mucibince ulemadan Mecde'd-dîn Aksarâ'î kıldırdı.

Büyük bir mevkib matem, Sultan-ı tasavvufu, son tahtgâh-ı bekasına kadar takip etti.

Onun gaybubetine ağlayan öksüz tebaa, ilim padişahını, babası hüdâvendigârın yanındaki mermer lahde koydular (10 Recep 712-1315 M).

Uzaklardan temaşası, pür vecd gönüllerde raşe-i heyecan uyandıran "Yeşil Kubbe" Mevlânâ ile Sultan Veled'in, iki büyük Türk sufisinin merkatlarını saklayan bir abide-i sanattır.

Üsküdar